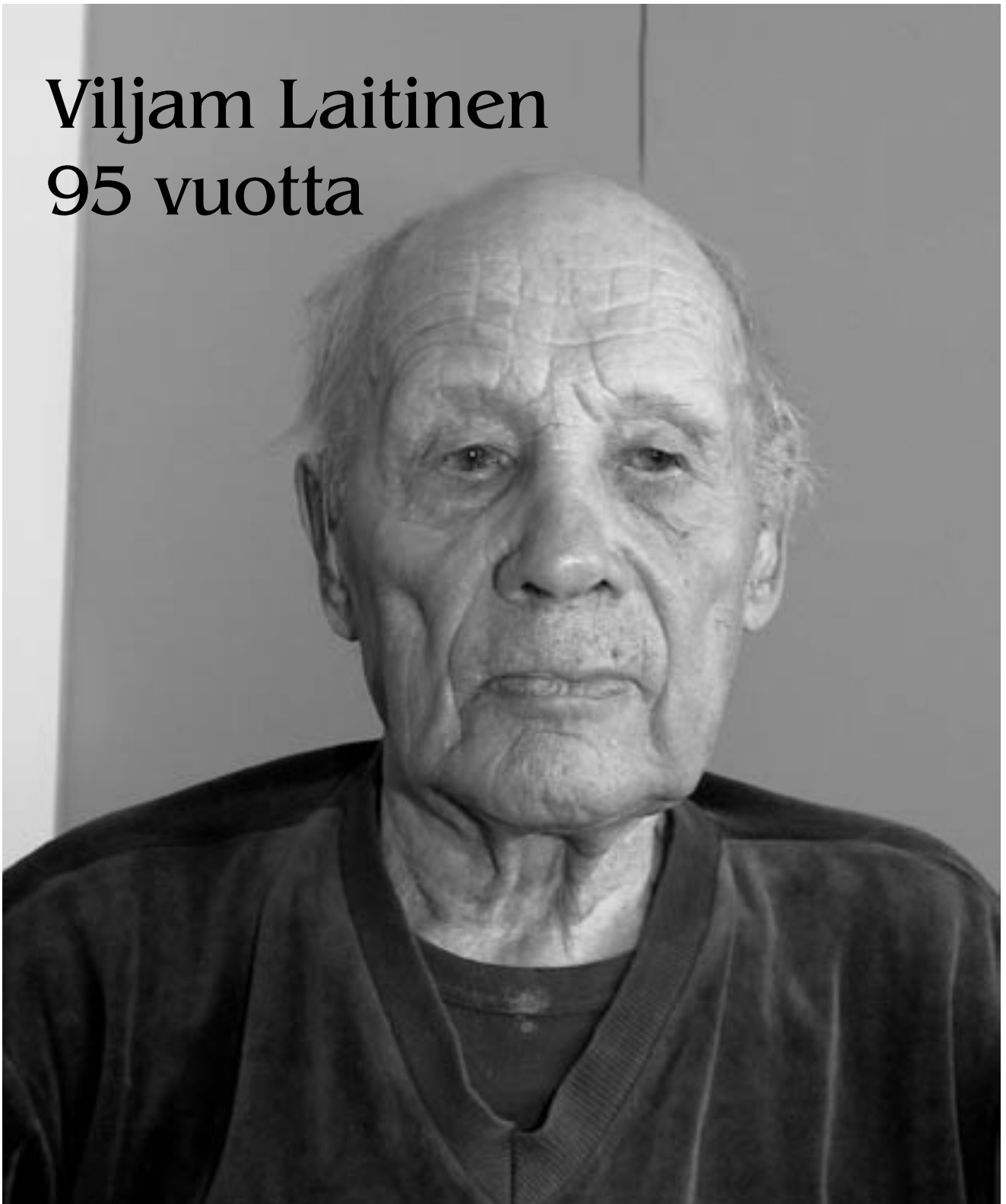

LAITISET

Laitisten Sukuseuran julkaisu numero 24 1/2002

Viljam Laitinen
95 vuotta

Tässä lehdessä

Puheenjohtajan palsta	3
Sirteeriltä	4
Sukutuotteita	4
Sukujulkaisuja	5
Eeva Laitinen muistelee: Neljä Laitis-nimistä tohtoria samasta kannosta	6
Mitä kivaa ja hyödyllistä voisin tehdä tietokoneella ?	11
Laitisten Sukuseura ry:n tutkimusrahasto	15
Selvänäkijä Johanna Bromanille henkimaailma on hyvä ja tosi	16
Onnea sukuseuran jäsenille	19
Viljam Laitinen täytti 95 vuotta	20
Sukuseuran hallituksen jäsenet	24

LAITISET-LEHTI

ISSN 0786-3055

Laitisten sukuseura Ry:n lehti

Päätoimittaja Jouko Laitinen, Laitisten Sukuseura Ry:n puheenjohtaja

Toimitus ja taitto: Viestitär Ky, 017-2633 525, www.viestitar.fi

Paino: Kavama Oy:n pikapaino , Kuopio

Hyvät Laitiset !

Lämmin kevät on takana ja kansanperinteen mukaan Urpon päivän sään pohjalta kesästä on tulossa lämmin, joten kesätapahtumia on hyvä järjestää ja niissä myös vieraila.

Tänä vuonna Laitiset -lehti ilmestyy näin perinteisesti kesän alussa, kuten se on pyritty tekemään joka vuosi. Näin lehden lukijoilla on mahdollista tutustua siihen ennen lomia ja samalla voitte lomilla kertoa sukulaisille seuramme toiminnasta. Toivoisin jäseniltä palautetta Laitiset-lehdestä ja myös juttuideoita, jotta voisimme kehittää lehteämme entisestään.

Olen saanut useita puhelinsoittoja siitä, kuinka seuran jäseneksi voisi liittyä. Lehdessä on asiasta sihteerimme ohjeet, joten näin kaikkien seuramme toiminnasta kiinnostuneiden on helppo tulla sukuseuran toimintaan mukaan.

Sukututkimusapurahat ovat haettavissa ja niiden hakemisesta on tarkemmat ohjeet lehdessä. Edellisessä lehdessä kyselin sukututkijoiden perään, mutten ole saanut juurikaan yhteydenottoja. Nämä tiedot teidän tutkimuksista olisivat tärkeitä, koska minulta kysellään usein, onko

joku tutkinut sitä tai sitä sukua.

Tarkoituksenamme oli jo tässä lehdessä kertoa Laitisten sukuseuran omista kotisivuista, mutta ne eivät ole vielä valmiit. Tavoitteenamme on, että seuraavassa lehdessämme voimme kertoa niistä, jolloin myös sivut ovat kaikkien nähtävillä. Otamme vielä mielellämme vinkkejä ja toiveita vastaan sivujen sisällöstä, jotta ne palvelisivat kaikkein parhaiten jäsenkuntaamme.

Reilun vuoden kuluttua eli 2.-3.8.2003 on sukukokous Hankasalmella ja toivonkin, että laitate sen omiin kalentereihinne jo nyt ylös, että voitte osallistua kokoukseen ja muuhun ohjelmaan.

Kiitokset kaikille lehden tekemiseen osallistuneille.

Hyvää ja tapahtumarikasta kesää toivottaen !

Jouko Laitinen

Sihteeriltä!

Jäseneksi sukuseuraan voi liittyä maksamalla jäsenmaksun Laitisten Sukuseura ry:n tilille: Nordea **104730-30624**. Ilmoita nimesi, osoitteesi ja syntymäaikasi lisätietoina, että maksu ja jäsenyys kohdistuu oikealle henkilölle.

Jäsenmaksu on **10 euroa jäsen/vuosi tai 100 euroa ainaisjäsenmaksu**.

Ilmoita myös osoitteen muutokset joko soittamalla tai postista saatavilla osoitteenmuutuskorteilla, jotka kulkevat postitse maksutta., tai sähköpostilla: elvi.laitinen@reppu.net **Postiosoite: Elvi Laitinen, Kovalanmäentie 267, 41500 Hankasalmi as, puh. 014-843 533 tai 040-5090 160.**

Tämän vuoden alussa jäsenmaksujen hoito siirtyi kokonaisuudessaan minulle. Aikaisemmin, tämän teki ulkopuolinen ATK yritys. Minulla oli vaikeuksia uuden ohjelman kanssa, joten virheitä tuli. Pyydän anteeksi, kun olen tuottanut mielipahaa. Toivon, että jatkossa pystyisin palvelemaan teitä paremmin ja jäsenrekisteri olisi ajan tasalla.

Maksaessanne jäsenmaksuja joko pankkiautomaatilla, pankkiohjelmalla tai internetissä, niin muistakaa näppäillä **maksulomakkeessa** oleva **viite**, näin maksu ohjautuu oikealle jäsenelle, eikä tule turhia "karhuja"

Hyvää ja lämmintä kesää kaikille!

Saatavilla olevia suku tuotteita:

Pöytästandaari, hinta 25 euroa + postikulut.

Sukuviirit lipputankoon 4 m (tanko 8-9 m) 54 euroa ja 5,5 m (tanko 11-12 m) 64 euroa + postitus.

Toukokuun lopussa saatavana myös Karjalan väreissä.

Lautasliinat koko 40 x 40 cm, värit valkoinen, tumma sininen, vaaleampi sininen (orvokin sininen), vanha roosa, persikka ja samppanja (vaalea keltai-

nen). Kulmassa sukuvaakuna mustalla painettuna. Hinta 10 euroa/100 kpl ja 5 euroa/50 kpl + postitus. Lautasliinoilla saat persoonallisen kattauksen syntymäpäiville, muistotilaisuuksiin ym. sukujuhliin.

T-paitoja on jäljellä ainoastaan lasten kokoja 145-152 cm, hinta 5 euroa + postitus.

Tuotteita saatavana sihteeriltä.

Saatavilla olevia sukujulkaisuja:

Pohjois-Savon Laitisia, Kotalahden sukukirja, tekijä Eino Laitinen, voi tiedustella puh. 03 -4355 781, Saimi Laitinen.

Kangasniemen ja Hankasalmen Laitisten sukupuu, tekijä Jarmo Ahlstrand, hinta 17 euroa + postitus. Tilaukset sukuseuran sihteeriltä Elvi Laitiselta.

Karjalan Satumailta, Laatokan rannoilta, Impilahden Laitisen suku, tilaukset ja tiedustelut.

Jarmo Paikkala puh.09-373 844,
email:jarmo.paikkala @luukku.com

Laitisia vuosisatoin saatossa I (1995), esittelee Ylä-Luostassa eläneitä Laitisia ja sieltä 1799

Laukaaseen muuttaneita, myös selvitys sukuhaaran esi-isistä vuodesta 1561 alkaen. Varhaisvaiheet ovat yhteiset Iisalmen, Nilsiä ja Varpaisjärven sukuhaarojen kanssa. Hinta on 24 euroa + postikulut.

Tilaukset ja tiedustelut: Teuvo Laitinen, Raunionkuja 10, 70910 Vuorela, puh. 017-465 1176.

Erkki Laitinen, Eerolantie 45, 41310 Leppävesi, puh. 014-630 015.

Oiva Laitinen, Kyminkatu 2 A 30, 44100 Äänekoski, puh. 014-513 523.

Laitisia vuosisatoin saatossa II

Rautavaaran Ylä-Luostan sukuhaaran täydentävä julkaisu (1998) sisältää Juukaan 1800-luvun puolivälissä siirtyneen sukuhaaran tiedot jokseenkin täydellisinä. 40 sivua, sukutauluja, kuvia ja Aina Laitisen matkakertomus 1921 Siperiasta Suomeen. Tiedot koonneet Aulis ja Hilikka Kukkonen Lappeenrannasta sekä Aune Martikainen Valtimolta.

Hinta 10 euroa + postikulut. Tilaukset ja tiedustelut: Aulis Kukkonen, Laihokatu 19, 53500 Lappeenranta, puh. 05-452 0802.

Molemmat kirjat on painokuntoon toimittanut Jarmo Paikkala.

Eeva Laitinen muistelee

Neljä Laitis-nimistä tohtoria samasta kannosta

Tämä "kanto" oli kasvanut monioksisena puuna Suonenjoella (entistä Pieksänmäkeä).

Hän oli nimeltään Olli Petterinpoika Laitinen, IX polvi ensimmäisestä tiedetystä esi-isästään. Talollisen Olli Petterinpojan lakeassa tuvassa kasvoi yhdeksän lasta.

Heistä ja heidän jälkeläisistään alkaa kertomus neljästä tohtorin arvon saavuttaneesta Laitisesta. Heidät olen tuntenut vanhimmasta nuorimpaan.

**KUVA: Herastuomari, talollinen, Olli Petterinpoika Laitinen
14.9.1832 - 25.12.1913 Vanhan Laitilan isäntä asui Suonenjoella
Vaajaniemellä vuoteen 1888 asti, josta lähtien kuolemaansa asti hän
asui Suonenjoen Mustolanmäellä.**

Vanhan Laitilan tupa

Taavetti Laitinen, 1866-1941

Lääketieteen ja kirurgian tohtori, professori, Lääkintöhallituksen päätirehtööri, valtioneuvos oli Olli Petterinpojan poika. Hän oli omana aikanaan huomattava tiedemies, joka tunnettiin kansainvälisestäikin. Hänen tieteellisestä työstään on kirjoittanut prof, Mikko Niemi Duodecim-

lehden joulunumerossa 1998. Hän kertoo, että Taavetti Laitinen kirjoitti väitöskirjan jo kandidaattina 1896. Väitöskirja oli suomenkielinen ja nimeltään "Sananen muutamista bakteriotoksiineista ja niiden vaikutuksesta hermostoon" (Lääkeuutiset 3/1985).

Taavetti Laitinen suoritti lisensiaattitutkinnon ja väitteli tohtoriksi 1897. Toimituaan ensin Aleksanterin yliopiston (nykyisin Helsingin Yliopisto) dosenttina

hänet nimitettiin hygienian professoriksi 30.3.1902.

Ura jatkui nousevana kunnes politiikka puuttui peliin ja vuodesta 1917 Taavetti Laitinen toimi yksityislääkärinä Helsingissä.

Tapasin professori Taavetti Laitisen ensi kerran vihkiäisissäni. Talvisodan ajan ja seuraavan kesänkin hän vietti Suonenjoella Vanhassa Laitilassa. Silloin oli nuorimman tohtorin isä Heikki syntynyt.

Olin nuori ja vastuussa talosta ja suurperheestä, voin vain todeta, että en kaikinajoin ymmärtänyt professorin oppineisuutta, vaan olin ahdistunut tuon vanhuksen arvovaltaisesta kovuudesta.

Nykyään, itse jo vanhuksena, olen nähnyt hänessä sukurakkaan ihmisen kovan kuoren alta.

Hanne Paavali Laitinen, 9.5.1940-

Dosentti, yhteiskuntatieteen tohtorin isä on Olli, 1908-. Hänen isänsä oli Lauri Ville, Olli Petterinpojan nuorin poika.

Hanne kirjoitti ylioppilaaksi Suonenjoella 1961 ja on väitellyt tohtoriksi 25.9.1974 Tampereen yliopistossa. Väitöskirja on sosiaalipolitiikan alalta: ”Pitkääikäisen päivärahan saajien kuntouttaminen”.

Hanne Laitinen on toiminut apulaisprofessorina, luennoinut ja ohjannut alan opiskelijoiden työtä eri yliopistoissa. Häneltä on runsaasti alan tutkimuksia ja julkaisuja, viimeisimmät Kuopion yliopistosta.

Tiedossani on, että aiemmin mainittu pikkupoika Heikki on ollut Hannen luennoilla Jyväskylän yliopistossa v.1974.

Tapasin Hanne Paavalin pari kertaa isänsä kotona Suonenjoen Mustolanmäellä ja sitten vuosina 1967 ja 1968 Tampereella, olin silloin lukemassa pohjoismaista filologiaa.

Olemme tavanneet myöhemminkin Mustolanmäen mansikkamailla. Viimeisin yhteydenotto, puhelimitse, oli helmikuussa 2002. Välimatkaa oli tosin: Hanne kertoi kuulumisiaan Espanjasta saakka.

Jukka Laitinen, 9.6.1947-

Lääketieteen tohtorin isä on Arvo, 1914-. Hänen isänsä oli Pekka, edellä mainittujen Taavetin ja Lauri Villen velimies, Olli Petterinpojan poikia.

Jukka on kirjoittanut ylioppilaaksi Sammon yhteislyseosta Tampereella 1967.

Lääketieteen lisensiaatti Helsingin yliopistosta 1975. Opiskelun jatkuessa hän erikoistui keuhkosairauksiin ja kliiniseen fysiologiaan 1991.

Jukka Laitisen väitöstilaisuus oli 27.9.1997 ja aihe on: ”Ruokatorven pH:n pitkäaikaisrekisteröinti tutkittaessa ruokatorvirefleksin ja astman välistä yhteyttä”.

Hän on työssä Tampereen yliopistollisen keskussairaalan kliinisen fysiologian yksikössä.

Tutustuin Jukkaan hänen abiturientti-

vuotensa aikana. Vierailin aika usein Arvon kodissa.

Ruotsin kielen yo-kirjoitusta edeltävänä iltana Jukka tulee käväisemään opiskelija-asunnossani ja pyytää minua vähän tarkistelemaan tietojaan, eipä niitä paljoakaan korjailtu. Lähtiessään hän sanoi: " Jos huomisesta selviän, niin en ikinä sano ruotsin sanaa". Olen pohdiskellut: Onkohan tohtori Jukka samaa mieltä kuin abi Jukka...

Olli Laitinen, 1.6.1968-

Filosofian tohtorin isä on Heikki , 1939-. Hänen isänsä oli Valo, jonka äiti oli Maria, jo mainittujen Lauri Villen, Pekan ja Taavetin sisar.

Taavetti Laitinen otti kasvattilapsikseen kaksi sisarensa lasta, Raisan ja Valon, kun äiti Maria oli kuollut pian nuorimmaisensa syntymän jälkeen.

Olli on kirjoittanut ylioppilaaksi Saarijärven lukiosta. Filosofian maisteriksi hän valmistui 1994 Jyväskylän yliopiston biologian laitokselta. Sen jälkeen hän työskenteli tutkijana ja assistenttina prof. Markku Kulomaan tutkimusryhmässä.

Olli Laitisen väitöskirja tarkastettiin 24.11.2001: "Engineering of Physicochemical Properties and Quaternary Structure Assemblies of Avidin and Streptavidin, and Characterization of Avidin Related Proteins". Seuraavassa kaksi esimerkkiä:

"Väitöskirjatyössä pyrittiin tutkimaan, minkä tyyppisiä muutoksia avidiini tai streptavidiini sietävät primaarirakenteessaan ilman että niiden oleelliset raken-

teelliset ja/tai toiminnalliset ominaisuudet muuttuvat. Toiseksi selvitettiin sitä, kuinka vähillä muutoksilla avidiinin/streptavidiinin kvaternäärinen tetrameerirakenne pystytään hajottamaan dimeeriseksi tai monomeeriseksi, ilman että se menettää kykynsä sitoa luonnollista ligandiaan, biotiinia."

Vuoden 2002 alussa Olli Laitinen siirtyi tutkimustyöhön Kuopioon Ark Therapeutics OY:öön: <http://www.arktherapeutics.com>

Olen Ollin isoäiti, kaukaa Mikkelistä on ollut mahdollista seurata pojanpojan opiskelu-uraa, elämää, perhettä ja lapsiaan lämpimin katsein.

Eeva Laitisen käsikirjoituksen pohjalta kirjoittanut Heikki Laitinen, e-mail: laithe@jippii.fi

Apukirjoittaja oli nuorra miesnä savolaisten pärekattotalkoissa. Naapuriperheen asioita selviteltiin sanaparrella: Sammoo pärettä mutta er höylyytä.

Kauan kesti ennen kuin asjan oikea laita löytyi...

Mitä kivaa ja hyödyllistä voisinkin tehdä tietokoneella?

- Mualima muuttuu tahot taekka et, yritä löytee rytinästä puolet myönteiset, sanotaan savolaisittain.

Elämme tieto- tai informaatioyhteiskunnassa joka ulottaa vaikutuksensa jo jokaisen kansalaisen - myös ikääntyvän Laitisen - elämän arkeen meidän itsemme mielipiteestä riippumatta. Ihan eri asia on tarvitaanko kaikkea sitä tietoa ja roinaa mitä on tarjolla, mutta tietty perustietojen osaaminen on paikallaan.

Lapset ja nuoret oppivat tietotekniikan perustaidot kouluissa ja kotitietokoneilla, mutta ikääntyvät ihmiset jäävät helposti ja huomaamattaan sivusta katsojiksi ja voivat tuntea itsensä syrjäytyneiksi. Syrjäytymisellä on tällöin ymmärrettävä sitetteivät he voi käyttää yhteiskunnan tarjoamia palveluksia

Kun Tuovo Laitisen tytär sai huhtikuussa kaksoiset, välitettiin isoisälle ensimmäiset kuvat vauvoista internetin kautta.

täysipainoisesti.

- Kyllähän ne meidänkin lapset ja lastenlapset käyttää ja ne kyllä osaa, mutta uskaltaisinko minä edes yrittää?

Voi kun osaisi maksaa laskut internetin kautta, ettei tarvitsisi aina lähteä.

- Sähköposti olisi niin mukava ja nopea vaihtoehto, osaisinkohan minäkin? Löytyyköhän sieltä internetistä niin paljon tietoa kuin väitetään? Onkohan Laitisilla kotisivut ?

Kun tällaisia kysymyksiä alkaa pyöriä mielessä ollaan jo hyvissä asemissa: on herännyt uteliaisuus. Lisäksi tarvitaan rohkeuden jyväsiä riittävä annos jotta voi ryhtyä kyselemään lisätietoja, missä voisi opetella tietotekniikan alkeita. Kansalaisopistot ovat kuluneina vuosina käynnistäneet peruskursseja oloneuvoksille, mutta nekin etenevät monien mielestä liian nopeasti. Mutta löytyisikö paikka jossa voi-

si opetella ja edetä omaan tahtiinsa ja kaikessa rauhassa. Tällaisiakin mahdollisuuksia on jo muutamia käynnistynyt aktiivisten ihmisten ansiosta ja opetusministeriön sekä hankkeen rahoittaja RAY:n myötävaikutuksella.

Mikä ihmeen Savonetti?

Idea juontaa juurensa kevääseen 2000, jolloin Kuopion Vanhustenkotiyhdistys käynnisti SENIORI.net hankkeen. Hankkeessa koulutettiin ensimmäiset kuopiolaiset tietotekniikkatutorit ja käynnistettiin vertaistukeen perustuva maksuton tietotekniikan opastus senioreille tarkoituksena rohkaista ikääntyviä tietokoneen käytön opetteluun ja tuoda opastusta mahdollisimman lähelle ikääntyvien arkea.

Ministeriön hanke on määräaikainen ja päättyy kuluvan vuoden lopussa. Savonetti on Kuopioon perustettu yhdistys, joka jatkaa toimintaa ministeriön pilotti hankkeen päättymisen jälkeen. Toimintaa

Internet antaa väylän etäopiskelulle. Maaseudun Sivistysliiton järjestämää kirjoittajakoulua voi käydä osoitteessa www.msl.fi/ kirjoittaja.

varten on saatu tilat ja koneet Kuopiossa Mäntylän palvelutalosta, jossa on neljä laitetta ja Puijonlaakson palvelukeskuksesta, jossa on kuusi yksikköä. Toiminta laajenee aikaa myöten myös Kuopiota ympäröivään maakuntaan. Siilinjärvellä on palvelutalo Akuliina mukana toiminnassa ja siellä on kaksi laitetta.

Ikääntyville ihmisille ohjaus on maksuton ja opastus lähtee aina kunkin yksilön omista tarpeista ja etenee ohjattavan ehdoilla. Tavoitteena on ensin arkuuden voittaminen, kone ei mene helposti rikki eikä se vahingoita käyttäjäänsä. Sitten opetellaan kirjoittamaan tekstiä, korjaamaan ja muotoilemaan sekä tallentamaan ja tulostamaan sitä. Ja sitten kun osataan kirjoittaa opetellaan hoitamaan pankkiasiat, lähettämään sähköpostia ja käydään internetin sivuilla.

Myöhemmin taitojen karttuessa ohjaajan osuus jää vähemmälle ja ohjattava voi suuntautua kirjoittamaan vaikka oman elämänsä tarinaa tai opetella kuvien liittämistä tekstiin, jne... Monille on ollut mieluinen yllätys, kun voi lähettää sähköpostia omaiselleen tai lapselleen ihan

toiseen maahan tai jopa maanosaan ja vastaus tulee nopeasti. Monille on myös herännyt kiinnostus oman suvun tai sota arkistojen tutkimiseen. Poikkeuksetta ohjattavien kokemukset ovat olleet myönteisiä.

Entä sitten ohjaajan näkökulma ja mikä se tutor on?

Ohjaajakoulutuksen suunnitteli ja toteutti Helsingin yliopiston Vantaan oppimiskeskus. Kouluttajat käyttivät sanaa tutor, joka on latinaa ja erään suomenoksen mukaan se tarkoittaa "lempeä perään katsoja". Rinnakkaisena ilmaisuna

Teuvo Laitinen kuuluu Savonetin tutoreihin, jotka opastavat senioriteita tietotekniikan perustaitoihin.

on käytetty "vierihoitaja", mutta siitä on luovuttu koska sanalla on myös kielteisiä merkityksiä. Sana tutor kuvaa toimintaa kyllä hyvin. Kyseessä on vertaisohjaajat, jotka opastavat halukkaita tietotekniikan perustaitoihin vapaaehtoistyönä. Ohjattavalle opastus on ilmainen, mutta myöskään ohjaajalle ei makseta palkkaa.

Itse olen ohjautunut, halunnut tai pääsyt toimintaan mukaan Kuopion Ikääntyvien yliopiston kautta. Toiminta on osa avointa yliopistoa. Olin syksyllä -96 opettelemassa tietotekniikan alkeita ja silloin oltiin sähköpostilla yhteydessä vastaavaan Helsingin yksikköön. Heillä oli juuri alkamassa ikääntyville tarkoitettu ns. Ikinetti - projekti. Ajatus toiminnan aloittamisesta täällä jäi silloin itämään ja kun sain kutsun ensin info- tilaisuuteen ja sitten tutor - koulutukseen niin lähdin mukaan välittömästi ja olen kokenut toiminnan mielekkäänä. Minusta toiminta sellaisenaan on palkitsevaa ja se vastaa

kysymykseen: mitä minä voisin tehdä yhteisön hyväksi jossa elän. Lisäksi se antaa virikkeitä elämän arkeen ja ennen kaikkea pitää aivot toiminnassa ja omat taidot ajan tasalla.

Ollaan hyvän toiminnan alkumetreillä. Innostuneita oppilaita olisi tulossa vaikka kuinka paljon, mutta ohjaajia ja paikkoja on liian vähän. Tämä taitaa olla aiheesta ensimmäinen lehdistöön menevä viesti.

Lisää tietoa senioreille osoitteesta: kosisivu.raketti.net/ainota/savonetti. Helsingissä toimii vastaava yhteisö, jonka osoite on: www.co.jyu.fi/enter. Lisäksi ylen sivuilta löytyy asiaa senioreille, osoitteesta: yle.fi/opinportti/senioriportti.

Teuvo Laitinen Siilinjärvi
tlaitinen@raketti.net

Laitisten Sukuseura ry:n tutkimusrahasto

Sukuseuran hallitus kokouksessaan 16.2.2002 päätti laittaa tutkimusrahas-
ton apurahat haettaviksi vuodelle 2002.

Sukuseuran hallituksen 21.10.1989
vahvistamien tutkimusrahas-
ton sääntö-
jen mukaan varoja myönnetään apura-
hoina

- Laitisten suvun tieteelliseen tutkimus-
työhön, mutta myös mm. kansantie-
teelliseen, geneettiseen nimistön- sekä
asutus-, talous- ja sosiaalishistorialliseen
tutkimukseen;
- Seuran tutkimusarkistoa ja sukure-
kisteriä kartuttavaan tieteelliseen tie-
don ja perinnetiedon keruuseen, jollais-
ta toimintaa ovat mm. historiallisista
asiakiroista tehtävä asiakirjamerkintö-
jen keruu, vanhojen valokuvien keruu
ja arkistokuntoon saattaminen, perin-
netiedon tallennus kirjallisesti ja ääni-
teinä;
- itsenäiseen tieteelliseen tutkimukseen ja
siihen perustuvan tieteellisen julkaisun
laatimiseen;

- tutkimusarkiston ja sukurekisterin yllä-
pitämiseen korvaamalla niistä koituvia
kustannuksia ja/tai maksamalla palkki-
oita;
- tutkimusarkistoon ja/tai sukurekisteriin
kuuluvien tietojen toimittamiseen jul-
kaisuksi ja
- tutkimustuloksista kertovien näyttelyi-
den laatimiseen.

Apurahahakemukset, jotka on osoi-
tettava sukuseuran hallitukselle ja joista
selviävät lyhyesti esitettyinä tähänasti-
set tutkimukset sekä vastaiset tutkimus-
suunnitelmat, pyydetään lähettämään
viimeistään 31.7.2002 mennessä sih-
teerille:

Elvi Laitinen,
Kovalanmäentie 267,
41500 Hankasalmi as,
email:elvi.laitinen@reppu.net

Laitisten Sukuseura ry:n hallitus

Selvänäkijä Johanna Bromanille henkimaailma on hyvä ja tosi

Johanna Broman on tunnettu selvänäkijä. Hän myös luennoi ja kirjoittaa kirjoja yliluonnollisista asioista.

Tunnettu selvänäkijä ja luennoitsija Johanna Broman on syntyjään Leppävirran Oravikosken Laitisia. Hän kokee olevansa monessa asiassa samankaltainen isoäitinsä Linda Laitisen kanssa. Selvänäköä hän pitää Jumalalta saatuna lahjana.

Johanna Broman määrittelee selvänäkemisen on kyvyksi nähdä ihmisen ympärillä olevia asioita, ongelmia ja ongelmien ratkaisumalleja. Selvänäkijä näkee myös henkimaailman ja sieltä tulevan avun.

- Jokaisen ihmisen ympärillä näkyy hänen elämäntilanteensa. Energiakenttänsä mukana ihminen kuljettaa ongelmiin. Selvänäkijän on löydettävä se tapa, jolla ongelmaa voidaan käsitellä, Johanna kertoo.

Hän on kokenut toisen maailmaan olemassaolon jo kolmivuotiaasta lähtien. Henkimaailmaa hän ei ole koskaan pelännyt, sillä hän kasvoi näkemään sen pienestä pitäen. Hänen käsityksensä mukaan ihminen siirtyy henkimaailmaan kuollessaan. Henget voivat auttaa maan päällä eläviä sukulaisiaan.

- Henkimaailma on ihanampi kuin tämä ihmisten maailma. Siitä huolimatta pidän ihmisenä olemisesta, hän vakuuttaa.

Hänen elämänskatsomuksensa on luterilainen ja tekee myös selvänäkijänä työtään kristillisistä lähtökohdista. Jälleensyntymään hän ei usko.

- Olen kokenut, että Jumala on isä, joka ei jätä eikä petä, hän sanoo.

Runsaasti avunpyyntöjä

- En tee lainkaan ennustuksia, vaan autan ihmisiä kriisitilanteissa. Autan ihmisen kriisin yli, mutta en kytke häntä itseeni niin, ettei hän pystyisi selviytymään eteenpäin ilman minua, Johanna kertoo.

Hän saa runsaasti yhteydenottoja. Hänellä on kotonaan noin 100 000 kirjettä. Kirjeitä tulee joka päivä lisää. Puhelimitse hän ei ehdi avunpyyntöihin vastata.

Hän on tullut ihmisille tutuksi useista tiedotusvälineistä. Hän on pitänyt omaa palstaa Nykypostissa, tehnyt radio-ohjelmasarjaa ja esiintynyt televisiossa useita kertoja. Lisäksi hän kiertää luennoimassa eri puolilla Suomea. Hänellä on paljon myös kansainvälisiä kontakteja ja hän on edustanut Suomea kansainvälisissä konferensseissa.

Virkansa Helsingin kaupungin kodinhoitajana hän jätti jo toista kymmentä vuotta sitten paneutuakseen entistä

enemmän ihmisten auttamiseen selvänäkijänä. Hän vetää myös erilaisia pienryhmiä ja seminaareja, joissa käsitellään itsehoitoa ja henkistä hyvinvointia sekä vegetarismia.

Häneltä on tänä keväänä ilmestynyt neljäs kirja, jonka nimi on "Kaksi maailmaa". Aiemmin hän on kertonut työstään kirjoissaan "Toinen maailma", "Selvänäkijän maailmat" ja "Selvänäkijä taivaankannella".

Laitisia kahdelta puolelta

Johanna Broman on asunut jo vuosikymmeniä Helsingissä, mutta hän on lähtöisin Leppävirran Oravikoskelta. Hänen isänsä **Matti Laitinen** oli Laitinen kahdelta puolelta. Matin äiti oli **Linda Laitinen**, johon Johanna usein lapsena verrattiin. Johanna koki olevansa erilainen kuin perheen muut lapset.

- Meitä lapsia oli seitsemän. Kolme meistä tuli selvästi Laitisten sukuun, neljä äidin puolen Kolareihin. Laitiset ovat napakoita ja jämptejä, luovia ja idearikkaita ja vartaloltaan suoria, hän sanoo.

Johannan isä oli kyläseppä ja tyttönä Johanna viihtyi hyvin isän pajassa tahkoa pyörittämässä. Siellä syntyi rakkaus vanhoihin esineisiin.

Johanna lähti jo varhain lapsuudenkodistaan, aluksi apulaiseksi Varkauteen, myöhemmin Helsinkiin. Siellä hän opiskeli Väestöliiton kotisisaropistossa ja työskenteli sitten aluksi Väestöliiton kotisisarena ja myöhemmin kaupungin kodinhoitajana.

Helsingissä hän avioitui **Stig Broma-**

nin kanssa. Nykyään Johanna elää yksin. Sinkku-sanasta hän ei pidä.

Oravikoskella hänellä ei enää asu omaisia eikä hänellä ole synnyinseudulle juuri yhteyksiä. Nykyisen Oravikosken hän kokee itselleen vieraaksi, sillä kylä on muuttunut paljon hänen lapsuusvuosistaan kaivoksen myötä.

Terveyttä luonnosta

Vaikka Johanna työskentelee pääasiassa henkisten asioiden kanssa, on hänelle tärkeää myös kehon hyvinvointi. Hän on ollut jo pitkään vegetaristi ja puhuu kasvisravinnon puolesta. Hän ei käytä lainkaan alkoholia tai tupakkaa.

- Kesäisin kerään paljon ruokaa luonnosta. Talvella suosin kotimaisia viljoja ja juureksia, hän kertoo.

Luonnosta hän kerää esimerkiksi nokkosia ja voikukanlehtiä. Hän suosittelee käyttämään salaattissa voikukanlehtiä esimerkiksi tomaatin ja kurkun seurana. Valkuaista kasvissyöjä saa soijajauhosta.

Kesäisin Johanna viettää vaatimatonta elämää Myrskylässä mökillään, joka on sata vuotta vanha hirsitalo kalliomaastossa. Hän nauttii elämästä vanhojen esineiden ja luonnon keskellä. Luonto ei ole kaukana myöskään hänen Helsingin kodistaan.

Hänen harrastuksiinsa kuuluu myös tanssiminen, melominen ja ystävien tapaaminen.

Viljam Laitinen täytti 95 vuotta

”Työllä selvisi aina eteenpäin”

Laitisten sukuseuran vanhin jäsen Viljam Laitinen täytti 95 vuotta 17.5. Säuineisissä. Hän on sukuseuran perustajajäseniä.

- Elämäni on ollut onnellinen, pahempaa puutettakaan ei ole ollut. Työllä olen aina selvinnyt eteenpäin, hän sanoo.

Viljam Laitinen asuu yksinään rivitalossa Säuineisissä, Juankoskella. Hän laittaa itse ruokansa ja huolehtii muista päivittäisistä asioista. Apua hän saa omilta lapsiltaan ja heidän perheiltään sekä edesmenneen Tyne-vaimon lähellä asuvilta tyttäriltä.

- Meidän suvussamme on tapana pitää yhteyttä. Päivittäin soitellaan, Viljam Laitinen sanoo hyvillään.

Muutaman kilometrin päässä Viitanielessä sijaitsee Suojärven talo, jonka hän on omin käsin rakentanut ja raivannut pellot ympärille. Nykyään tilalla asuu hänen poikansa Erkki, ei tosin samassa talossa.

Vanhasta Suojärven talosta pidetään edelleen huolta ja Viljam Laitisen peril-

liset ovat pitäneet tapanaan kokoontua sinne keväisin. Tänä keväänä kokoontumiseen antoivat syntymäpäivät hyvän aiheen.

Elossa olevia lapsia on neljä: Erkki, Toivo, Leena ja Anna-Liisa. Neljättä polveakin on kertynyt jo kahdeksan.

Täpäriä tilanteita

Viljam Laitinen on syntyisin Leppävirran Kotalahden Laitisia. Hän syntyi Kotamäen tilaan kuuluneessa ukkinsa torpassa. Lapsia oli kaikkiaan kahdeksan.

Viljam-poika joutui jo pienenä usein kauppa-asioille ja nuorempia sisaruksia hoitamaan. Koulumatkaakin kertyi kahdeksan kilometriä. Erään kerran naapu-

Viljam Laitinen on Laitisten sukuseuran vanhin jäsen. Rivitaloasunnon edustalla on mukava istuskella ja katsella kesän tuloa.

Omassa asunnossa Viljam Laitinen tulee hyvin toimeen. Seinällä on kuva Suojärven talosta.

rissa asioidessaan hän tapasi veräjällä suden, mutta sai sen hätisteltyä kepillä kauemmaksi.

Sitkeydellä ja onnella hän selvisi monesta muustakin täpästä tilanteesta. 7-vuotiaana hän sairastui keuhkokuumeeseen samaan aikaan, kun nuorin veli syntyi. Isä haki lääkärin ja poika parani vakavasta sairaudesta.

Kiitokseksi paranemisesta isä vei naurishaudikkaita lääkärille, jolla sattuikin olemaan juhlat. Yksi vieraista oli Kotamäen tilan omistava kauppias Pekka Kansanen. Lääkäri sanoi kauppiaalle, että Otto tarvitsee paremman mökin ja iloisissa tunnelmissa tämä lupasi puutavaran mökkiin ja niin perheen asuinolot kohenivat. Mäntylän torppa valmistui samaan aikaan, kun Suomessa kuohui.

- Kansalaissota oli kyllä raakaa aikaa

Leppävirrallakin, eräänkin perheen talo poltettiin. Pakolaisia tuli myös meidän syrjässä sijaitsevaan mökkiimme, Viljam Laitinen sanoo, mutta ei halua muistella tuota aikaa sen enempää.

Työntäyteistä elämää

Nuorukaisena Viljam Laitinen lähti Kotalahdesta Kuopioon. Siellä hän oli töissä setänsä Benjam Laitisen kaupassa. Kuopiossa hän tapasi Miinan, josta tuli hänen ensimmäinen vaimonsa. Naimisiin he menivät vuonna 1932.

Miina oli töissä tuomarilla, joka omisti Viitaniemestä aution mökin. Nuori pari kiinnostui tuosta pienestä Suojärven tilasta ja osti sen vuonna 1934.

- Peltoahan siinä oli vain puoli hehtaaria ja mökki huonossa kunnossa, mutta

näin, että se oli hyvä asuinpaikka. Järvi-kin oli kalaisa.

Vuodet olivat työntäyteisiä. Perheenisä rakensi kunnan talon perheelleen ja raivasi seitsemän hehtaaria lisää peltoa, jotta tilasta tulisi elinkelpoinen maatila. Maanviljelyksen ohella mies teki myös rakennustöitä lähiseudulla. Rakennustyöt hän oli oppinut lapsuudenkodissaan riihtä korjatessaan ja navettaa rakentaessaan.

Hänet tunnettiin kovana työmiehenä. Ojankaivutöissä häntä olikin sanottu ojankaivukoneeksi.

Talvisodassa hän joutui Kollaalle ja haavoittui juuri ennen rauhan tuloa. Silloinkin onni oli myötä, sillä vihollisen luoti tuli lumen läpi. Luoti ei lävisti käsivarren, mutta ei jatkanut matkaansa rintaan. Myös jatkosodassa hän oli mukana, mutta haavoittui hyökkäysvaiheessa.

Tupakointi jäi

Pitkän iän salaisuutta Viljam Laitinen ei käy arvailemaan. Sairauksista on selvitä ja onni on ollut monta kertaa matkassa. Viimeksi kuolema kävi lähellä vuonna 1994, kun hän polkupyörän päältä laskeutuessaan kaatui maahan ja satutti päänsä. Matkasta Kuopion yliopistolliseen sairaalaan hän ei muista mitään. Päänsisäinen verenvuoto oli onneksi seläistä lajia, että mies parani.

Osa pitkän iän selityksistä saattaa piillä terveellisissä elämäntavoissa, kuten raitiuudessa.

- Tupakkaa yritin polttaa, mutta kun pojanpoika Tuomo oli televisiosta kuulut, että tupakointi on vaarallista, hän sanoi minulle, että jätä heti tupakanpolto, ja niin minä herkesin.

Vaikka elämä on ollut pääasiassa onnellinen, on surullakin miestä koeteltu. Vuonna 1971 hän joutui ensimmäisen kerran näkemään vaimon kuoleman. Toisen vaimon, Helmin, kanssa yhteistä elämää kesti vain muutaman vuoden.

Kolmannen kerran hän jäi leskeksi vuonna 1996. Tyyne-vaimo oli innokas matkustamaan ja pariskunta ehti kiertää eläkeläisten matkoilla jopa puoli Eurooppaa.

Metsiä on hoidettava

Uutisia Viljam Laitinen seuraa edelleen radiosta. Kuulo on huonontunut, mutta radion ja puhelimen äänen hän kuulee. Lukemisesta ei sen sijaan enää tule mitään.

- Yksi asia, joka minusta tuntuu nykyajassa pahalta, on metsien hävittäminen. Suomessa on eletty aina metsästä. Nyt pannaan isot metsät aukeiksi. Sukupolveen ei niistä sitten saa lainkaan myytävää. Tienvarret ovat ryteikköinä ja vielä pahempaa on kauempana tienvarsista. Surettaa, kun metsiä ei hoideta hyvin, hän moitiskelee.

Viljam Laitisen hyvä muisti ja pitkä elämäkokemus on ollut apuna Sälneisten historian kirjaamisessa. Vähän aikaa sitten häntä haastateltiin historiateosta varten.

- Nykyelämäni olen tyytyväinen. Minun on hyvä olla ja asua tässä. Kerran viikossa käyn taksilla päiväkeskuksessa Juankoskella ja se on hyvä. Aika minulle tulisi pitkäksi vanhainkodissa, jos sinne asumaan joutuisin, hän tuumii.

Laitisten Sukuseura ry:n hallitus

Jouko Laitinen, puheenjohtaja
Anttola, 79100 Leppävirta
puh. koti 017-554 9788, työ 017-551 2401
email: jouko.laitinen @ walakky.inet.fi

Markku Laitinen, varapuheenjohtaja
Taipaleentie 536, 41490 Niemisjärvi
Puh. koti 014-845 126, työ 014- 840 0216
email:markku.laitinen @ hankasalmi.fi

Anja Laitinen
Heinävedentie 1550, 79100 Leppävirta
puh. 017-548 504

Erkki Laitinen
Eerolantie 45, 41310 Leppävesi
puh. 014-630 015

Jaakko Laitinen
Sillankorva, 77700 Rautalampi
puh. 017-530 126

Pekka Laitinen
Kuovikuja 5, 78700 Varkaus
puh. koti 017-556 2978, työ 017-579 4361
email: pekka.laitinen @ vrk.varkaus.fi

Reijo Laitinen
Lapiosaarenkatu 1 F, 33250 Tampere
puh. 040-757 5147
email: reijo.laitinen@kotiposti.net

Teuvo Laitinen
Rauniokuja 10, 70910 Vuorela
puh. 017-465 1176
email: tlaitinen @ raketti.net

Tuula Launokari-Laakso
Vehmaantie 9, 19650 Joutsa
puh. 014- 884 508
email: tuula.launokari-laakso @ posti.fi

Elvi Laitinen, sihteeri
Kovalanmäentie 267, 41500 Hankasalmi as
puh. 014-843 533, 040- 5090 160
email: elvi.laitinen @ reppu.net